

αὐτὸν ὀπωσθήποτε σκληρῶς· διότι εἰ μὲν δκαθ' ἡμῶν λαλήσας ἐλάλησε διὰ κουφόνοιαν, εἶναι ἄξιος περιφρονήσεως· εἰ δ' ἐκ παραφορᾶς, ἄξιος συμπαθείας· εἰ δὲ διὰ κακίαν, πρέπον εἶναι νὰ συγχωρήσωμεν αὐτῷ».

ΜΙΑ ΜΑΝΑ

Α' Μαΐου.

Χαρήτε, τραγουδήσετε,
Παιδιά χαμαρωμένα,
Νὰ ζήσετε, νὰ ζήσετε,
Στολίδια τοῦ Μαγιοῦ!

Νὰ γὰς χαρῆ ἡ μανοῦλά σας,
'Αφήσετε κ' ἐμένα
Νὰ κόψω δύο τριαντάφυλλα
'Ενὸς ἀγγελουδίου.

Σὰ σήμερα συνήθιζε
Νᾶρχετ' ἐδῶ μαζῆ μου,
Νὰ παίξῃ μὲ τὰ βόδια του,
Στεφάνι νὰ φορῆ!

Τώρα χορταίνει ἀτάραχα
Τὸν ὕπνο τὸ παιδί μου,
Καί τὸ στεφάνι του ἔρχομαι
Νὰ πλέξω μοναχί!...

— Γιατί σ' ἐνὸς τὸ ἔρῳνησες
Μανοῦλα, τὸ μικρό σου,
Νὰ κόψῃ τὰ λουλούδια του,
Μαζῆ μας νὰ χαρῆ;

'Εδῶ 'ναι κ' ἡ μανοῦλές μας·
Γιατί καὶ τὸ 'δικό σου
Δὲν τᾶφρες, νὰ παίζουμε,
Πρὸς ἡλθες μοναχί;—

— Τὴ μάνα ἐκεῖνη κλάψετε,
Ποῦ τὴν ἴδητε μόνη,
Χωρὶς παιδί τὴν ἄραση
Εἰς τὴν πρωτομαγιά·

Χαρᾶς δὲν εἶναι λουλούδα
'Εκεῖνα, ποῦ μαζώνει·
'Απάνου σ' ἕνα μάρμαρο
'Ἡ δόλια τὰ σκορπᾶ!

ΑΝΑΡΕΑΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς ἐλευθέρους ἄνδρας εἶνε ὅ,τι ἡ ἐλευθερία εἰς δούλους. Αὕτη καθίστησιν ἀνεξάρτητον τὸ σῶμα, ἐκεῖνη δὲ τὴν ψυχήν. (Em. de Girardin.)

* * * Ἀπόφευγε εἰς τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους σχέσεις σου ὅσα ψέγεις ἐν τῇ πρὸς σὲ διαγωγῇ αὐτῶν. Μάθε νὰ ὑποφέρῃς μεθ' ὑπομονῆς τὰ σφάλματα αὐτῶν· προσφέρου δὲ ἐκάστῳ μετὰ τρόπων ἐπαγωγῶν καὶ πραότητος. (Zschokke.)

1. Ζακὸν Ἰωάννου· Ἀθήναι.

* * * Ὅστις ἐμπιστευτικῶς ὁμιλεῖ εἰς φλύαρον καὶ δανείζει ἄσωτον, ἀνευρίσκει πανταχοῦ τὸ μυστικόν του, οὐδαμοῦ δὲ τὰ χρήματά του. (Pett-Senn.)

* * * Ἡ ἐλεημοσύνη εἶνε τὸ ἄλας, τὸ ἐμποδίζον τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ πλοῦτου.

* * * Ὁ βίος εἶνε ὠρολόγιον, τοῦ ὁποίου αἱ ὥραι παρέρχονται ταχύτερον μετὰ μεσημβρίαν ἢ πρὸ μεσημβρίας.

* * * Τὸ κατέχειν μίαν θέσιν, καὶ τὸ κατέχειν αὐτὴν ἐπαξίως εἶνε δύο διάφορα πράγματα· δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπαίρομεθα εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἰκανότητά μας. Διατί ὅμως ἐπαίρομεθα μόνον διὰ τὴν θέσιν μας;

Διάσημός τις ἱατρός, ἐρωτώμενος περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου του ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ποῖαν συμβουλήν δίδει αὐτοῖς σωστικωτέραν: «Νὰ ζῆτε ὅσον ἐνεστι πλειότερον εἰς τὸ ὑπαίθρον», τοῖς ἀπήντησε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σύζυγος ἀνευ γλώσσης.

Φρόνιμός τις σύζυγος ἐσιώπα, ἐν ᾧ ἡ σύζυγος του ἐπὶ μίαν ὥραν ἐρϋλαίρει προσπαθοῦσα νὰ συνάψῃ φιλονεικίαν.

Ἡ σύζυγος λαβοῦσα λύχνον περιεφέρετο ἐν τῷ δωματίῳ προσποιουμένη ὅτι ζητεῖ τι ὑπὸ τὴν τράπεζαν.

— Τί λοιπὸν ζητεῖς; ἐφώνησεν ἐπὶ τέλους ὁ σύζυγος.

— Τὴν γλώσσάν σου, τὴν ὁποῖαν ἐνόμιζα ὅτι ἀπώλεσας, ἀπήντησεν ἡ πονηρὰ γυνὴ, ἥτις εἶχεν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὀμιλήσῃ.

'Αδιάκριτος ἀποκάλυψις μικροῦ παιδίου.

Μικρὸν παιδίον ἔλεγε πρὸς τὴν παιδαγωγόν του·

— Ὅταν μεγαλώσω, θὰ σοῦ χαρίζω ὠραία φορέματα σὰν τῆς μαμάς μου, γαμάτα μὲ θαμβάκι ἀπὸ μέσχα.

Κ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Θέλεις νὰ μὴ σὲ τρώγουν αἱ φύλλοι;

Θὲς ὑποκάτω τῆς κλίνης σου δέμα κλωνίων ἀψίνθου. Οἱ φύλλοι, οἵτινες ἀποστρέφονται τὴν ὄσμην τῆς ἀψίνθου, ἀναχωροῦσι τότε καλπάζοντες.